

Fru Pernille Sams mener stadig væk, at en fuldstændig afskaffelse af lukkeloven vil gavne detail- og specialbutikkerne. Men der er altså ikke kommet nogen begrundelse for, hvorfor udvidelsen af åbningstiden til klokken 20 fører til 5 procents omsætningsstigning i de store lavprisivarehuse, hvorimod en yderligere udvidelse af åbningstiden skulle føre til det modsatte.

Så indtil den begrundelse er kommet, vil jeg henholde mig til, at det er en korrekt vurdering, som alle butikkerne jo selv deler, at en yderligere udvidelse af åbningstiden vil smadre mange af nærbutikkerne, detailbutikkerne, specialbutikkerne, som de selv har gjort opmærksom på. Men det er altså okay for Det Konservative Folkeparti!

Bjørn Elmquist (RV):

Ligesom SF's ordfører må jeg tilstå, at jeg er ny i lukkelovssammenhæng, men omvendt er jeg ikke helt upåklædt, om jeg så må sige, for jeg har i min nære bekendtskabskreds en god, gammel ven, som indimellem underholder mig med sine erfaringer inde fra Folketinget og fortæller om, hvordan det var et stort emne i 1960'erne, især i slutningen af 1960'erne.

Det er den tidligere handelsminister fra Det Konservative Folkeparti, Knud Thomsen. Han fyldte 87 her i februar, og nogle af de mest rystende oplevelser, han har været ude for – både blandt venner og fjender i det politiske billede – har været hans forsøg på som handelsminister i VKR-regeringen fra 1968 til 1971 at skabe enighed om et eller andet på lukkelovsområdet. Så da han forleden dag hørte, at nu var det min tur til at være med i det, sagde han god fornøjelse, og det kan jeg godt forstå.

Så det er en lang, lang historie, som jeg ikke skal komme ind på ud over disse få bemærkninger.

Da det i forbindelse med valgkampen dukkede op, at nu måtte man se på denne lov igen, og da vi samledes herinde efter valget, meldte vi fra Det Radikale Venstre således foranlediget ud med vores optimale ønske, og det er at liberalisere loven om butikstid. Det gælder både sortimentsopdelingen og spørgsmålet om åbningstidene.

Men når det er sagt, står vi også klart ved vores stemmeafgivning før sommerferien. Vi løber ikke fra, at vi stemte for denne lov. Vi løber ikke fra, at vi lavede et kompromis. Det var et kompromis, og vi erkender, at det kompromis har skabt problemer. De er i hvert fald opstået, og

disse opståede problemer vil vi gerne være med til at løse.

Jeg skal også skynde mig at sige, at som forslaget ligger her, kan vi ikke fra Det Radikale Venstres side støtte det. Vi vil indlede forhandlinger – vi er godt i gang med dem – med de andre regeringspartier. Til dem, der nu om et øjeblik vil spørge, hvordan det så ligger med vores grundlovsforpligtelse til kun at stemme efter vores overbevisning, vil jeg sige bl.a. til Fremskridtspartiets ordfører: Vi stilles jo hver eneste dag, næsten hvert minut, over for prioriteringer. Hvem vil man have som politisk ordfører i sin gruppe? Hvem vil man gerne have som gruppeformand? Hvad vil man gerne gå ind for i Folketingssalen? Hvad vil man svare journalisterne? Man må prioritere; det bliver vi alle sammen udsat for. Derfor bliver vi også nødt til i Det Radikale Venstre i denne situation at finde ud af, hvad vi gør her og nu. Vi mener, at det for os er vigtigt at fastholde det regeringssamarbejde, som vi har indledt. Så vil vi med vore to regeringspartnere forhandle os frem til en løsning, som vi så vil prøve på at finde et flertal for i Folketingssalen.

Frank Aaen (EL):

Vi i Enhedslisten ønsker ikke at være bundet af den måde, som lukkeloven i dag diskuteres på. Den borgerlige opposition vil fjerne lukkeloven uden hensyn til de ansatte og uden hensyn til de små butikker. Det er velkendt for alle, at VKZ gerne ser stort på lønmodtagernes interesser, men det er ret bemærkelsesværdigt, synes jeg, at mange selvstændige protesterer så stærkt mod de partier, der normalt bryster sig af at tale de selvstændiges interesser.

Øg lad mig efter debatten give fru Pernille Sams en kopi af Supermarkedet, et svensk tidskrift, nr. 6-7 1994, hvoraf det fremgår, at siden gennemførelsen af liberaliseringen i Sverige er antallet af dagligvarebutikker faldet fra 10.700 til 7.200. Så I har dokumentationen her, hvis ikke I vil kunne finde den andre steder.

Modsat holdes der fast i lukkeloven, uanset at det er klart, at fundamentet – forbud mod salg af visse varer på visse tidspunkter – aldrig kan blive logisk og forståeligt. Der tales om at give tilladelse til salg af kaffefiltre, men det løser kun et lillebitte problem. Ud over alkoholpolitik har jeg ikke kunnet se noget som helst tilløb til en logik, der begrunder, hvorfor nogle dagligvarer må sælges døgnet rundt, mens andre kun må sælges indtil klokken 20.